

Ісаєва О.В.

аспірант,

Українська академія банківської справи

Національного банку України

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Останніми роками питання розвитку державно-приватного партнерства (ДПП) стало одним із ключових пріоритетів стратегічних програм розвитку уряду, індикатором успішної взаємодії державної влади та бізнесу, альтернативним шляхом відновлення та модернізації національної економіки.

Залишаючись доволі новим явищем, в Україні ДПП має великі шанси стати інституціональним інструментом оновлення виробництва на базі об'єднання активів держави з управлінськими, інвестиційними та іншими ресурсами приватного сектору. Зношена й технічно відстала інфраструктура вимагає значних фінансових вкладень та новітніх технологій, яких в умовах фінансово-економічної кризи держава самотійно забезпечити не в змозі. Головною мотивацією держави для реалізації проектів на умовах ДПП є обмеження бюджетних ресурсів та відсутність у держави значного досвіду ефективного управління об'єктами громадської інфраструктури в умовах ринку [2].

В Україні наявний великий потенціал ДПП в капіталомістких галузях економіки, у міському та регіональному господарстві. У таблиці 1 представлені дані щодо реалізації проектів ДПП в Україні протягом 1992-2012 рр. за типом угод. Як видно з таблиці, найбільше проектів ДПП за 20 років реалізовувалося у сфері енергетики, а також телекомунікацій. Окрім того, переважними типами угод протягом аналізованого періоду були відчуження та грінфілд.

У таблиці 2 представлені дані щодо обсягів інвестицій у ДПП в Україні протягом 1992-2012 рр. за типом угод.

Таблиця 1

Кількість ДПП в Україні в 1992-2012 р. за типом угод

Сектор	Разом	Концесія	Відчуження	Грінфілд	Менеджмент і лізинг
Водопостачання	2	1			1
Телекомунікації	9		2	7	
Енергетика	10		8	2	
Транспорт	1		1		
Разом	22	1	11	9	1

Джерело: розроблено автором за даними [1]

Таблиця 2

Обсяги інвестицій у ДПП в Україні в 1992-2012 р. за типом угод, млн. дол. США

Сектор	Разом	Концесія	Відчуження	Грінфілд	Менеджмент і лізинг
ЖКГ	102	102			100
Електроенергія	2262		1019	1243	
Природний газ	38		38		
Телекомунікації	11529		1572	9957	
Морські порти	130			130	
Разом	14161	102	2629	11330	100

Джерело: розроблено автором за даними [1]

Дані таблиці свідчать, що лівова частка інвестиційних ресурсів спрямовувалася у сферу телекомунікацій, а також вагомими були проекти сфери електроенергетики. За типом угод найбільші обсяги інвестицій припадали на грінфілд, а найменш розвиненими формами як за кількістю проектів, так і обсягами коштів були концесія та менеджмент і лізинг. Динаміка кількості реалізованих проектів ДПП протягом 2007-2012 рр. представлена на рисунку 1.

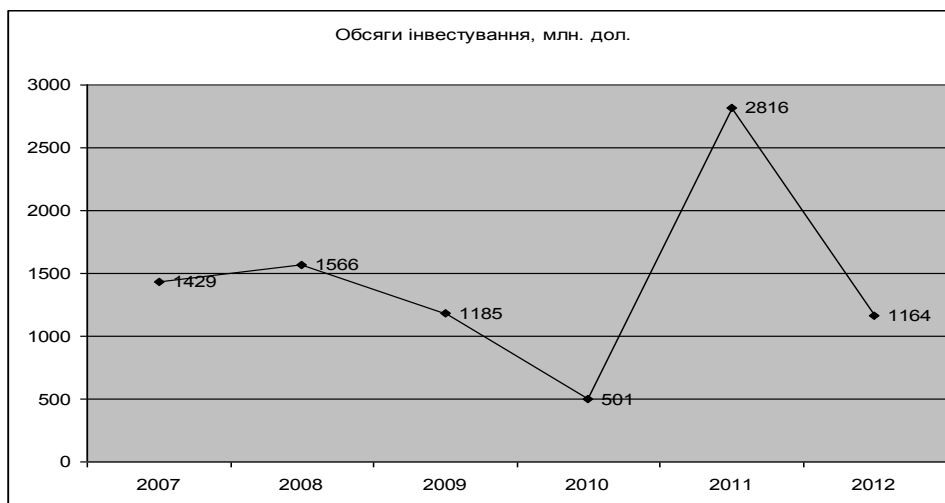
Очевидним є стрімке зростання кількості проектів ДПП, що були успішно реалізовані в країні протягом 2007-2012 рр., особливо в 2012 році, що пов'язано головним чином із проведенням чемпіонату Євро-2012. Мало місце скорочення в 2009 р., однак вже наступного року намітилася стійка тенденція до зростання.

Рис. 1. Динаміка ДПП в Україні в 2007-2012 рр.

Джерело: розроблено автором за даними [1]

Динаміка обсягів інвестування в ДПП протягом 2007-2012 рр. представлена на рисунку 2.

Рис. 2. Динаміка обсягів інвестування у ДПП в Україні в 2007-2012 рр.

Джерело: розроблено автором за даними [1]

На відміну від динаміки кількості проектів ДПП, динаміка обсягів інвестицій є досить неоднозначною.

Для успішного запровадження основних форм ДПП в Україні та залучення приватних інвестиційних ресурсів, а відповідно, модернізації вітчизняної економіки необхідним є здійснення цілеспрямованої та послідовної державної політики розвитку ДПП. Дана політика має бути направлена на формування сприятливого управлінського та економічного середовища для розробки й реалізації проектів ДПП, а саме:

– удосконалення правової бази щодо регулювання відносин ДПП;

- поліпшення інституційного забезпечення розвитку ДПП;
- підвищення гарантій захисту інтересів партнерів у процесі розробки, затвердження та реалізації проектів ДПП [2].

Необхідною передумовою успішного розвитку ДПП є формування загального сприятливого бізнес-середовища, що передбачає покращення податкового та регуляторного середовища, інвестиційного клімату.

Список використаних джерел:

1. World PPI Database [Electronic resource]. – Access mode: <http://ppi.worldbank.org/>.
2. Бойко, О. Державно-приватне партнерство: світовий досвід та перспективи реалізації в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.interlegal.com.ua/corporate/?p=383>.

Мірошниченко Д.А.

студентка,

Українська академія банківської справи

Національного банку України

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА НЕЇ

Фінансова стійкість є запорукою господарювання та основою стабільного розвитку підприємства. Якщо підприємство фінансово стабільне, то воно має ряд переваг перед іншими підприємствами того ж профілю для отримання кредитів, залучення інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів.

Практична значущість визначення стійкості підприємства полягає в тому, що на основі цієї інформації можна побудувати роботу підприємства в незалежно від зміни ринкової кон'юнктури, а, отже, зменшити ризик банкрутства. У зв'язку з цим стратегічною метою діяльності будь-якого підприємства є забезпечення фінансової стійкості.

У процесі визначення сутності поняття «фінансова стійкість підприємства» необхідно визначити сутність терміна «стійкість». Різноманіття у визначенні поняття «стійкість» обумовлене